

MÓRA MESE

Egyszer volt, hol nem volt, a négyszögletű kerekerdő mellett, a kereki iskolában mesehetet rendeztek. Részt vett rajta minden gyerek. Vendégeket is hívtak Meseországából. Itt volt az öreg király, valamint mind a három fia. Seprűn érkezett a gonosz boszorkány, fekete macskájával, aki próba elé állította a gyerekeket. Az első próbatétel seprűn repülés a templomtorony körül. A második egy kardvívó verseny. Aztán keressük a legjobb boszorkány főzetet főző osztályt. Végül keressük a legbátrabb gyereket, aki a kereki kalandparkban kötélén át tud lendülni egyik fáról a másikra.

Az első próbatételre nagyon sok, bátor kislány és kisfiú jelentkezett. A gonosz boszorkány viszont elhatározta, hogy mindenáron megnehezíti a jelentkezők dolgát, ezért elvarázsolta a seprűt. Ekkor megérkezett az iskola jó tündére és elárulta a varázslat ellenszerét.

Mindenki mondja jó hangosan: „Meg tudom csinálni!”

A jó tündér segítségével, az összes gyerek egyszerre elkezdte kiabálni a varázsigét. Az egész iskola visszhangzott a gyerekek hangjától, és láss csodát, az elvarázsolts seprűk végre a magasba szálltak. A gyerekek elérték a templomtorony tetejét, amit újra és újra boldogan megkerültek.

Következett a második próba. Minden osztályból egy bátor jelentkezőnek kellett megküzdenie Meseország leghíresebb lovagjával. De a furfangos kerekegyházi gyerekek, körbevették a lovagot, hogy közösen küzdjenek. Amikor a lovag ezt meglátta, elkezdett kacagni, és ezt mondta:

- Csalafinta gyerekek vagytok! Tiétek a dicsőség!!!

A harmadik próbához, ami a boszorkányfőzet készítő verseny volt, felsorakoztak az osztályok az iskolaudvaron egy –egy üst mellett. A gyógynövényeket az iskolakertből gyűjtötték, mint például bibircsókvirág, bűbájdíó, varázsalma, szivárványfű és kékítőfa. Az alapanyagokat minden osztály a saját receptje szerint beletette az üstbe, némi forró víz kíséretében. Sűrű kevergetés közben a bugyogó főzetek némelyike már a kipróbálás előtt működésbe lépett. Az egyik osztály békákká, egy másik madarakká, de volt, amelyik tagjai kutyává változtak. Szerencsére az egyetlen el nem varázsolts osztály főzete segítségével sikerült mindenkit visszaváltoztatni.

A negyedik próbához is megérkeztek a gyerekek. A kalandpark helyszínén sorra jelentkeztek az ügyesebbnél ügyesebbek. A kötélén átlendülés azonban nem sikerült senkinek, mert a boszorkány folyton megzavarta őket a fekete macskájával. Egyszer csak összefogott egy furfangos kis csapat és egy mezei egérrel elcsalogatták a macskát. Ekkor hirtelen előállt egy kisfiú. Odament a fához, megragadta a kötél végét és nagy lendülettel már a túloldalon is termett. Mindenki ujjongott. Még az öreg király és három fia is tapsolt örömeiben.

A boszorkány a próba sikeres teljesítése láttán dühbe gurult. Gyorsan felszállt a seprűjére és elrepült Ördögfalvára, ahol a 12 leggonoszabb ördög lakott, hogy tanácsot kérjen tőlük mitévő legyen? A próbák teljesítése végett, elveszítheti varázserejét. Az ördögök azt tanácsolták a boszorkánynak, rendezzen egy utolsó, mindent eldöntő próbát. A próba során a „kerekegyházi égig érő fa” tetejére kell a gyerekeknek feljutniuk. Azonban, hogy megnehezítsék a gyerekek dolgát, a gonosz boszorkány macskáját hatalmasra növesztették. Egy furfangosabb gyerekcsapat visszament az üsthöz és egy új varázslat segítségével megnövesztettek egy tollat. Az óriás tollal megcsiklandozták a macska pocakját, aki ezáltal akkorát tüszentett, hogy picire összezsugorodott. A boszorkány szerencsétlenül messzire sodródott a cica tüszentésétől. Most már semmi nem volt akadály a gyerekeknek, hogy nekikezdenek az utolsó próbának. Az ördögök látván a gyerekek cselszövését egy új varázslattal készültek.

A gyerekek az égig érő fa köré babot ültettek. A varázsfa körül a babok, hatalmas magasra nőttek. A gyerekek az óriásira nőtt bab szárán elkezdtek a magasba mászni. Azonban sejtelmük sem volt róla, hogy az égig érő fa tetején várja őket az egyszemű óriás. Az óriás roppant félelmetes volt és ijesztő. Ám kiderült, hogy igen barátságos és rajong a gyerekekért. Szeret kártyázni, de senki nem játszott vele. Nagyon örült, hogy kis vendégeivel römizhetett. Cserébe megígérte, teljesíti egy kívánságukat. A kártyaparti után a gyerekek rájöttek, hogy milyen könnyű volt felmászni a fára, olyan nehéz lehet lejutni. Így hát azt kívánták, hogy rögtön jussanak le a fáról. Mivel az óriás megígérte nekik, hogy teljesíti egy kívánságukat, felvette őket a hátára és levitte őket a fa aljára.

A gyerekek hálásan megköszönték az óriásnak a segítséget, azonban az egyszemű óriás is kért a gyerekektől egy szívességet. Az volt a kívánsága, hogy mindig legyen egy játszótársa az iskolában, hiszen amellet, hogy ijesztő volt, rendkívül magányos is volt az óriás. A gyerekek összenéztek, tanácskoztak, majd közös elhatározásra jutottak. Úgy döntöttek, hogy mindannyian a játszótársai lesznek. Leültek a varázsfa alá és hosszas tanácskozásba kezdtek az óriással. Megbeszélték milyen kedvenc játékaik vannak, mi az, amit szívesen játszik. Majd

beosztották maguk között, hogy ki, mikor játszik az óriással. Az óriás megölelte a gyerekeket és nagyon boldog volt, hogy ilyen kedves barátokra lelt. Boldogan éltek, míg meg nem haltak.

VÉGE

Írta: A Kerekegyházi Móra Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola alsó tagozata

Kerekegyháza, 2024. szeptember 26.